

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:

108.K.704.355/2025/9.

A felperes:

FairConto Plusz Kft.

(1097 Budapest, Könyves Kálmán körút 12-14.)

A felperes képviselője:

Ruszin Dániel ügyvezető

Az alperes:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(1134 Budapest, Dózsa György út 128-132.)

Az alperes képviselője:

dr. Csepregi Judit kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

adóügyben hozott, 1744634023 iktatószámú

közigazgatási határozat jogszerűségének vizsgálata

Í T É L E T

A bíróság az alperes 1744634023 számú határozatát az elsőfokú adóhatóság 1704299882 számú határozatára is kiterjedően akként változtatja meg, hogy a felperes 2025. 07. 17. napján beérkezett kérelmének, mely a 6337250822 számú értesítés alapján könyvelt, a fizetési halasztással érintett 2 825 000 forint összegű tartozásra 2025. 01. 01-től automatikusan felszámított havi késedelmi pótlék törlésére irányult, helyt ad.

A feljegyzett 30 000 (harmincezer) forint eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A NAV Dél-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) 2025. július 7-én kelt, 6337250822 iktatószámú iratában értesítette a felperest, hogy adószámlája 2025. július 4-ei állapota alapján, nettó adótartozása után 155.296,- Ft késedelmi pótlék tartozása keletkezett. Felhívta a felperest, hogy késedelmi pótlék tartozását 8 napon belül teljesítse.
- [2] A felperes 2025. július 17. napján az elsőfokú adóhatóságnál a 6337250822 számú értesítés alapján könyvelt, fizetési halasztással érintett 2.825.000,- Ft összegű tartozása után 2025. január 1-jétől automatikusan felszámított késedelmi pótlék törlésére irányuló kérelmet terjesztett elő. Kérelmében előadta, hogy nem volt 2.825.000,- Ft tartozása 2025. január 1-jén és később sem, egészen 2025. június 20-án éjfélig. Mellékelte a 2025. július 17-én lekérdezett adószámláját, amelyen a tartozás 2025. június 20-án jelent meg, továbbá a 3297222021 iktatószámú, fizetési halasztást engedélyező határozatot, melynek figyelembevételével az adószámláján jogellenesen jelent meg 2025. január 1-jére visszamenőlegesen a tartozás.
- [3] A kérelem alapján az elsőfokú adóhatóság felülvizsgálta a felperes adószámláját és megállapította, hogy a felperes által csatolt, elektronikusan hitelesített tételes adószámla kivonat a felperes 2025. január 1. és 2025. július 17. közötti időszakra lekérdezett nyilvántartási adatait tartalmazza. Rögzítette, hogy a törzsnyilvántartás adatai szerint a felperes 2024. május 1-jei kezdettel megbízható minősítésű.

- [4] Utalt az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 156. § (1)-(2) bekezdéseire, melyek alapján a megbízható adózó részére az állami adó- és vámhatóság az általa nyilvántartott adótartozásra – kivéve a 198. § (3) bekezdésében meghatározott tartozásokat – az adózó elektronikus úton benyújtott kérelmére évente egy alkalommal legfeljebb tizenkettő havi pótlékmentes fizetési könnyítést engedélyez a 198. § (1) és (2) bekezdésében foglalt feltételek vizsgálata nélkül. Megállapította, hogy a felperes 2024. június 20-án előterjesztett automatikus fizetési könnyítési kérelmének helyt adó, 3297222021 iktatószámú határozatával a felperest terhelő 2.808.000,- Ft áfa és 17.000,- Ft önellenőrzési pótlék számlán fennálló tartozására fizetési halasztást engedélyezett. A tartozás megfizetésének határidejét 2025. június 20-ban szabta meg. Felhívta a felperes figyelmét arra, hogy amennyiben a határozatban megjelölt határidőig a befizetéseket nem teljesíti, úgy a kedvezmény érvényét veszti és a tartozás járulékaival együtt, egy összegben esedékessé válik. Ez esetben a tartozás fennmaradó részére az eredeti esedékesség napjától késedelmi pótlék kerül felszámításra az Art. 156. § (4) bekezdése alapján.
- [5] Az elsőfokú adóhatóság rögzítette, hogy a 2024. évi adószámla zárását követően (évenkénti zárás) 2025. június 30-i könyvelési dátummal, 2025. január 1-jei nyitóegyenleggel könyvelte fel áfa adónemre a 2024. június 20-i eredeti határidővel az 1.461.000,- Ft és az 1.571.000,- Ft áfa fizetési kötelezettséget és a 17.000,- Ft önellenőrzési pótlék kötelezettséget.
- [6] Utalt az Art. 71. §-a szerinti elszámolási szabályra és megállapította, hogy adószámlájának adatai szerint a felperes a 3297222021 iktatószámú határozatban foglalt fizetési kötelezettségének 2025. június 20-ig részben tett eleget, ezért a 17.000,- Ft önellenőrzési pótlék tartozás vonatkozásában a kedvezmény érvényét veszítette.
- [7] Megállapította, hogy a felperes 2025. április 22-én 1.808.000,- Ft, 2025. május 19-én 1.706.000,- Ft, 2025. június 20-án 113.000,- Ft befizetést teljesített, amelyből összesen 2.808.000,- Ft elszámolásra került az áfa kötelezettségének teljesítéseként. Mindezek alapján a 2.808.000,- Ft áfa kötelezettség a 2025. évi havi késedelmi pótlék alapját nem képezi.
- [8] A hatósági nyilvántartási adatok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a felperes 2025. június 20. napján automatikus fizetési könnyítési kérelmet terjesztett elő, melynek nyomán a 6033091549 iktatószámú határozatot kiegészítő 6841092484 iktatószámú határozattal az elsőfokú adóhatóság a 2.808.000,- Ft áfa, a 17.000,- Ft önellenőrzési pótlék és a 2.175.000,- Ft kisvállalati adó tartozásra, azaz mindösszesen 5 millió forint tartozásra 2026. június 22. napjáig pótlékmentes fizetési halasztást engedélyezett.
- [9] Mindezek alapján a 2025. augusztus 7. napján kelt, 1704299882 iktatószámú határozatával a felperes késedelmi pótlék törlésére irányuló kérelmének részben helyt adott és a késedelmi pótlék összegét az adószámlán 2025. augusztus 7-ig könyvelt tételek figyelembevételével 2025. január hónapra 156 forintra, február hónapra 115 forintra, március hónapra 150 forintra, április hónapra 93forintra, május hónapra 1.831 forintra, június hónapra 5.342 forintra módosította. Határozatában hivatkozott az Art. 200. § (1) bekezdésére, 206. § (1) bekezdésére, 62. §-ára, 125. § (2) és (6) bekezdésére, illetve a 207. § (2) bekezdésének 2025. január 1-től hatályos rendelkezésére, valamint a kerekítési szabályok változására.
- [10] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 1704299882 iktatószámú elsőfokú határozatot helybenhagyta. Hivatkozott az Art. 58. § (1) bekezdésére, 62. §-ára, 71. §-ára, 156. § (1), (2), (4) bekezdéseire, 200. § (1) bekezdésére, 206. § (1) bekezdésére, 206. § (1) bekezdésére, 208. § (2) bekezdésére, 209. § (1)-(2) bekezdéseire és 210. § (3) bekezdésére.
- [11] Rögzítette, hogy az elsőfokú adóhatóság a 3297222021 iktatószámú határozatával a felperes részére fizetési halasztást engedélyezett, fizetési határidőként 2025. június 20. napját jelölte meg. A felperesnek tehát a 2.808.000,- Ft áfa összegét, valamint a 17.000,- Ft önellenőrzési pótlék összegét 2025. június 20. napjáig kellett volna megfizetnie. A felperes adószámlája azonban a 104-es (áfa) adónemen 2025. június 21. napján 2.808.000,- Ft tartozást, a 215-ös

(önellenőrzési pótlék) adónemen pedig 17.000,- Ft tartozást mutatott. Ennek következtében a kedvezmény (új esedékesség, pótlékmentesség) érvényét veszítette és a tartozás egy összegben esedékessé vált, a fennmaradó tartozásra az eredeti esedékességtől késedelmi pótlék került felszámításra.

- [12] Az évenkénti zárás elvéből következően egy adott évi zárást követően már nem lehet visszamenőleg a lezárt évre az adószámlára könyvelni, így az elsőfokú adóhatóság a 2.808.000,- Ft áfa és a 17.000,- Ft önellenőrzési pótlék kötelezettség összegét 2025. június 30-i könyvelési dátummal 2025. január 1-jei nyitóegyenleggel felkönyvelte a 104-es áfa és a 215-ös bírság, mulasztási bírság és önellenőrzési pótlék adónemre.
- [13] Mivel a késedelmi pótlék felszámítására a fennmaradó tartozás tekintetében, az eredeti esedékességtől kerül sor, a 17.000,- Ft önellenőrzési pótlék összege – melynek eredeti esedékessége 2024. június 20. napja volt – 2025. január 1. napján jogszerűen szerepel a felperes adószámláján nyitóegyenlegként tartozásként és jogszerűen képezi késedelmi pótlék alapját 2025. január 1. napja és 2025. április 21. napja közötti időszakban.
- [14] A késedelmi pótlék alapját 2025. április 22-i esedékességgel növelte a 2025. április 22-i áfa bevallásban vallott, és meg nem fizetett fennmaradó 989.000,- Ft kötelezettség összege, csökkentette ugyanakkor a felperes 2025. I. negyedévre vonatkozóan benyújtott, 25KIVA jelű önellenőrzésében vallott, a felperes javára mutató 2.175.000,- Ft adókülönbözet, amely az adószámláján szintén 2025. április 22-i esedékességgel került felkönyvelésre.
- [15] A késedelmi pótlék alapját növelte 2025. május 20-i esedékességgel a 2025. április havi áfa bevallásban vallott, de meg nem fizetett 1.706.000,- Ft kötelezettség összege, csökkentette ugyanakkor a 2025. április 22-i esedékességgel előírt 2.175.000,- Ft jóváírás összegéből fennmaradó 1.169.000,- Ft $(2.175.000 - 989.000 - 17.000 = 1.169.000)$ túlfizetés. Így a 2025. május 20-i esedékességgel előírt 1.706.000,- Ft kötelezettség összegéből 2025. május 21. napjától mindössze 537.000,- Ft képezte a késedelmi pótlék alapját 2025. június 20. napjáig.
- [16] A késedelmi pótlék alapját növelte 2025. június 21. napjától a 2025. május havi áfa bevallásban vallott, de meg nem fizetett 113.000,- Ft kötelezettség összege. Mindezek eredményeként 2025. június 21. napja és 2025. június 30. napja között (a fizetési könnyítést engedélyező határozat keltéig, az Art. 200. § (1) bekezdés a) pontja szerint) 650.000,- Ft képezte a késedelmi pótlék alapját.
- [17] 2025. június 30. napját követően késedelmi pótlék felszámítására nem került sor, tekintettel arra, hogy az elsőfokú adóhatóság a 6841092484 iktatószámú határozatában a 6033091549 iktatószámú határozatát kiegészítve összesen 5.000.000,- Ft tartozás tekintetében a felperesnek fizetési halasztást engedélyezett 2026. június 22. napjáig, amely határidő még nem járt le. Mindezek alapján az elsőfokú adóhatóság határozata jogszerű volt.
- [18] Az alperes megjegyezte, hogy a jelen ügyben irreleváns volt a felperes hivatkozása arra, hogy az elsőfokú adóhatóság jogellenes értelmezése szerint a fizetési halasztás ismételt engedélyezése kizárt, mivel az az "örökös halasztás" veszélyével járna, ami akár elévüléshez is vezethet. A felperes ugyanis 2024. és 2025. évben is nyújtott be fizetési halasztás iránti kérelmet a fennálló adótartozására, és kérelmének az elsőfokú adóhatóság mindkét esetben helyt adott.
- [19] A felperes tévesen hivatkozott arra, hogy a fizetési halasztásnak nincs esedékes részlete, így az Art. 156. § (4) bekezdése nem is értelmezhető rá. Az automatikus fizetési halasztással érintett tartozások tekintetében azok eredeti esedékessége egyértelműen megállapítható. E tartozások megfizetése tekintetében a felperes – az általa benyújtott automatikus fizetési halasztási kérelemre tekintettel – új határidőt kapott, így a kötelezettségeit az erről rendelkező határozatban foglaltak szerint kellett teljesítenie. Ez esetben tehát az esedékes részlet fogalma alatt ezen új határnapot (időpontot) kell érteni. Az előírt határnapra, 2025. június 20. napjára vonatkozóan kellett tehát vizsgálni, hogy a fizetési halasztással érintett összeget a felperes

teljes egészében megfizette-e. Annak nem volt jelentősége, hogy a teljesítés részletekben vagy egy összegben történt.

- [20] Az alperes irrelevánsnak találta az Art. 208. § (2) bekezdés b) pontjára történő felperesi hivatkozást is, mivel az engedélyezett automatikus fizetési halasztás nem teljesítése esetén alkalmazandó késedelmi pótlék felszámítására vonatkozóan az Art. 156. § (4) bekezdése tartalmaz speciális rendelkezést.

A felperes keresete, az alperes védírata

- [21] A felperes a keresetében az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte.
- [22] Álláspontja szerint az Art. 156. § (1) bekezdésében deklarált előny, hogy a megbízható adózó évente egy alkalommal legfeljebb 12 havi pótlékmentes fizetési könnyítésre jogosult, ami 12 havi halasztás is lehet. A fizetési halasztásnak nincs esedékes részlete, így az Art. 156. § (4) bekezdése nem is értelmezhető rá.
- [23] Az akár 0 nap késedelem esetén történő visszarendezés ellentmondásban áll a késedelmi kamat alapjának szabályaival is, amely a halasztás visszarendezési esetét nem ismeri. (Art. 208. § (2) bekezdés b) pont) Az alperes a részletfizetést jogellenesen kiterjesztette a fizetési halasztásra, mondván, hogy annak esedékessége is egyetlen részlet. Ehhez semmilyen alátámasztást nem adott, csak eljátszadozott a szavakkal. Hibás az a jogértelmezés is, mely szerint az adókötelezettség újból megkeletkezik az Art. 58. § (1) bekezdése szerint a fizetési halasztás lejártával.
- [24] Az adóhatóság különböző szervezeti egységei az azonos jogszabályi rendelkezést eltérően alkalmazzák. A fizetési könnyítési osztály a halasztást a megbízható adózó kedvezményeként kezeli és sosem rendeztetí vissza az adófolyószámlát a fizetési halasztás lejártát követő napokban. A folyószámla kezelést végző részleg ezzel szemben a halasztás lejártakor visszarendezi az adófolyószámlát, mintha az adózó végig tartozott volna, és a késedelmi pótlék felszámításával lényegében kiüresíti a megbízható adózó kedvezményét, pedig arra hatásköre nincsen. Az adóhatóság egyetlen belső szabályzata sem rendezi, hogy ki dönthet arról, hogy visszarendezik-e fizetési halasztás esetén az adófolyószámlát és annak mikor kell történnie.
- [25] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése értelmében a jogállamiság egyik alapvető eleme a jogbiztonság. Az adóhatóság eltérő belső gyakorlata sérti a jogbiztonság követelményét, mivel a törvény által biztosított pótlékmentes halasztást az adózó a gyakorlatban nem tudja érvényesíteni, ha egyetlen nappal is túllépné a halasztást, vagy ismételt fizetési halasztást kérne. Az alperes nem vizsgálta a jogalkotói célt és a megbízható adózónak járó pótlékmentes fizetési halasztást késedelmi pótlék alá vonta.
- [26] Az alperes nem bírálta el, hogy a felperes tagja, Ruszin Zsolt számos panaszt tett, és emiatt a cége hátrányt szenvedett, amit a Panasztörvény tilt.
- [27] Az alperes a védíratában elsődlegesen a keresetlevél visszautasítását kérte, mivel álláspontja szerint az nem tartalmazza a jogsérelem megjelölését, hogy a felperes milyen okból, milyen jogi érvek mentén tartja jogszabálysértőnek az alperesi határozatot. A felperes nem fejtette ki, hogy konkrétan, mennyiben sérelmes rá nézve az alperesi határozat, illetve, hogy annak melyik rendelkezését vitatja. Másodlagosan fenntartotta a határozatában foglaltakat és a kereset elutasítását kérte a felperes perköltségben marasztalása mellett.
- [28] Hangsúlyozta, hogy határozata nem tartalmaz olyan megállapítást, hogy az adókötelezettség az Art. 58. § (1) bekezdése szerint a fizetési halasztás lejártával újból megkeletkezne. A hivatkozott rendelkezés alapján minden adózónak figyelemmel kell kísérnie

kötelezettségeinek esedékességét, a teljesítés határidejét. A megbízható adózóknak járó kedvezmény kapcsán az adózó arra vállal kötelezettséget, hogy a tartozást az eredeti esedékesség helyett a határozatban engedélyezett időpontban fizeti meg. Vagyis a megbízható adózó az automatikus fizetési halasztással érintett tartozás megfizetése tekintetében kap új határidőt, azaz adókötelezettsége nem keletkezik meg újból a fizetési halasztás lejártával, csupán ez az a határidő, amíg az adózónak a fizetési kötelezettségét teljesítenie kell.

[29] Nincsen jelentősége annak, hogy az Art. 156. § (4) bekezdése az „esedékes részlet” szófordulatot használja, fizetési halasztás esetén ugyanis egyetlen részlet, a teljes tartozás van, amelyet a megadott határidőig kell teljesíteni. Ennek vonatkozásában kell és lehet alkalmazni azt az előírást, hogy nem teljesítés esetén az automatikus fizetési könnyítés érvényét veszti és a tartozás egy összegben esedékessé válik, illetve az adóhatóság a fennmaradó tartozásra az eredeti esedékességtől késedelmi pótlékot számít fel.

[30] Nincs relevanciája annak, hogy az adóhatóság különböző szakterületei eltérően ítélik meg a visszarendezés kérdését, illetve, hogy nincsen erre vonatkozó belső szabályzat. Mindezek a körülmények nem relevánsak a tekintetben, hogy a felülvizsgált határozatban 2025. évre vonatkozóan felszámított késedelmi pótlék jogszerű-e. Az Art. 156. § (4) bekezdése e tekintetben egyértelmű, erre nincsenek kihatással a felperes által előadott hivatkozások. A fizetési kedvezmény visszarendezése könyveléstechnikai művelet, amely végső soron a kedvezmény meg nem fizetésének következménye.

[31] A felperes alaptalanul állította, hogy az adóhatóság nem vizsgálta a jogalkotói célt. Hivatkozott az Art. 198. § (1) bekezdésére és 201. § (1) bekezdésére, melyek kapcsán kiemelte, hogy a fizetési könnyítés az adóhatóság mérlegelése alapján engedélyezhető, e kérelmekről az adóhatóság mérlegelési, méltányossági jogkörben dönt. Ezzel szemben az Art. 156. § (1) bekezdése szerinti fizetési könnyítés iránti kérelem kapcsán az adóhatóság pusztán azt vizsgálja, hogy a kérelmet benyújtó adózó megbízható adózó-e, a kérelem benyújtására az adott évben első alkalommal kerül-e sor, illetve a nyilvántartott adótartozás összege nem haladja-e meg a jogszabályban rögzített küszöbértéket. Az Art. 156. § (1) bekezdése tehát eleve az általánostól eltérő, kedvezőbb fizetési könnyítési eljárás szabályairól rendelkezik. A jogalkotó célja ezzel az volt, hogy a megbízható adózó kedvezőbb feltételekkel kaphasson fizetési könnyítést, mint más adózók. Ezen jogalkotói célt pedig az alperes nem vitatta, ugyanakkor a jogalkotó maga rögzítette azt is, hogy e kedvezmény érvényét veszti, ha a megbízható adózó a határozatban foglaltakat nem teljesíti. Az Art. 156. § (4) bekezdése e tekintetben nem biztosít mérlegelési jogkört, az adóhatóságnak törvényi kötelezettsége az eredeti esedékességtől felszámítani a késedelmi pótlékot.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

[32] A kereset – az alábbiak szerint – alapos.

[33] A bíróság az alperes határozatának, mint közigazgatási cselekménynek a jogszerűségét az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 130. § (1) bekezdése, illetve a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának – a határozat meghozatalának – időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A bíróság a tényállást a peres felek nyilatkozatai, az általuk csatolt okirati bizonyítékok, valamint a közigazgatási és peres eljárás iratainak tartalma alapján állapította meg.

[34] A bíróság a közigazgatási perben azt vizsgálja, hogy az alperes határozata eljárási és anyagi jogi szempontból jogszerű-e. A támadott határozat jogszabálysértő voltát a Kp. 78. § (1)

bekezdésére és a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ára figyelemmel a felperesnek kell bizonyítania. Önmagában eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye a határozat megsemmisítésének, ha az eljárási jogszabálysértés a döntés érdemére is kihatott.

- [35] A bíróság mindenekelőtt rögzíti, hogy a keresetlevél visszautasítását nem látta indokoltnak, tekintettel arra, hogy a felperes egyértelműen megjelölte az abban megnyilvánuló jogsérelmét, hogy az alperes olyan tartozások után számított fel a terhére késedelmi pótlékot, amelyekre az elsőfokú adóhatóság a megbízható adózókat megillető, automatikus fizetési halasztást engedélyezett. A felperes a keresetlevelében megsértett jogszabályként az Art. 208. § (2) bekezdés b) pontját jelölte meg, amely a késedelmi pótlék alapjából kizárja azt a tartozást, amelyre az adóhatóság fizetési könnyítést engedélyezett. A keresetlevél alapján a felperes egyértelműen azt sérelmezte, hogy a késedelmi pótlék felszámítása miatt elvesztette a megbízható adózóként őt megillető kedvezményt. Mindezek alapján a keresetlevél visszautasításának nem lehetett helye, az abban foglaltakat érdemben kellett a bíróságnak elbírálnia.
- [36] A bíróság a jelen ügyben nem vizsgálhatta az alperes ellentmondásos jogalkalmazási gyakorlatát, amelyre a felperes hivatkozott és a jogbiztonság elvének megsértéseként értékelt. A jelen peres eljárás tárgya ugyanis kizárólag az alperes 1744634023 iktatószámú határozata jogszerűségének vizsgálata volt, melynek kapcsán a szakterületek egymásnak ellentmondó joggyakorlata nem értékelhető, illetve egy konkrét határozat kapcsán az értelemszerűen nem is észlelhető.
- [37] Szintén nem lehetett a jelen ügy tárgya, hogy a felperes képviseletében Ruszin Zsolt milyen panaszbeadványokat terjesztett elő, illetve azokra az adóhatóság miképpen reagált. A panaszok mikénti elbírálása nem tartozik a késedelmi pótlék tárgyában kiadott határozat jogszerűségének kapcsán értékelendő körülmények közé.
- [38] A jelen ügyben a felperes keresete mentén a bíróságnak kizárólag azt kellett vizsgálnia, hogy jogszerűen számított-e fel késedelmi pótlékot az alperes a 1744634023 iktatószámú határozatában a felperes terhére.
- [39] Az Art. 156. § (1) bekezdése szerint a megbízható adózó részére az állami adó- és vámhatóság az általa nyilvántartott adótartozásra – kivéve a 198. § (3) bekezdésében meghatározott tartozásokat – az adózó elektronikus úton benyújtott kérelmére évente egy alkalommal legfeljebb tizenkettő havi pótlékmentes fizetési könnyítést engedélyez a 198. § (1) és (2) bekezdésében foglalt feltételek vizsgálata nélkül (a továbbiakban: automatikus fizetési könnyítés).
Az Art. 156. § (2) bekezdése alapján az automatikus fizetési könnyítésről az állami adó- és vámhatóság a kérelem beérkezésétől számított tizenöt napon belül határozatot hoz, amelyet elektronikus úton kézbesít.
Az Art. 156. § (4) bekezdése értelmében, ha az adózó az esedékes részlet befizetését nem teljesíti, az automatikus fizetési könnyítés érvényét veszti, és a tartozás egy összegben esedékessé válik. Ez esetben az állami adó- és vámhatóság a fennmaradó tartozásra az eredeti esedékességtől késedelmi pótlékot számít fel.
- [40] A fenti rendelkezések alapján a felperes alaptalanul állította, hogy az automatikus fizetési könnyítés esetén az Art. 156. § (4) bekezdése nem alkalmazható, az ugyanis kifejezetten arról rendelkezik, hogy amennyiben a kedvezményben részesült megbízható adózó az automatikus fizetési könnyítési határozatban megszabott határidőben a befizetést nem teljesíti, úgy a kedvezmény érvényét veszíti és a tartozás egy összegben esedékessé válik. Ebben az esetben az eredeti esedékességtől késedelmi pótlékot kell fizetnie, azaz olyan helyzet áll elő, mintha a kedvezményben nem részesült volna. Ez azonban csak arra az esetre szól, ha a fizetési

kedvezményi határozatban megszabott határidőben a kötelezettségét nem teljesíti, tehát a megbízható adózó kizárólag akkor veszíti el az őt megillető kedvezményt, ha határidőben nem teljesít. Ezáltal a kedvezmény nem üresedik ki, csak a megbízható adózó jogkövető magatartásához, mint feltételhez kötődik, amelyre vonatkozó figyelmeztetést az automatikus fizetési könnyítési határozat tartalmaz is.

- [41] Az Art. 156. § (4) bekezdésében szereplő „esedékes részlet” kifejezés nem teszi értelmezhetetlenné és alkalmazhatatlanná a rendelkezést arra az esetre sem, ha a megbízható adózó egyetlen részletben, a határidő utolsó napján teljesít. Ebben az esetben az esedékes részlet alatt a teljes összeget kell érteni. A felperes ezzel ellentétes jogértelmezését a bíróság tévesnek találta.
- [42] Nem állította az alperes, hogy a határidő lejártával a tartozás újból megkeletkezne. A tartozás ugyanis az automatikus fizetési könnyítést engedélyező határozatban nem törlődik, hanem változatlanul fennmarad, csak az esedékessége változik meg, a határozatban foglaltak szerint. Amennyiben pedig az adózó a kedvezményt utóbb – nem teljesítés miatt – elveszíti, úgy az esedékesség időpontja áll vissza az eredeti esedékesség időpontjára. Ezzel együtt a tartozás mindvégig változatlanul fennáll.
- [43] A bíróság rögzíti azt is, hogy a tartozás „visszarendezése” nem egy önálló jogintézmény, amelyet az Art.-nek külön szabályoznia kellene, hanem annak technikai kivitelezési módja, hogy az adózót terhelő tartozást újra az eredeti esedékességgel írják elő a kedvezményt elveszített adózó adószámláján. Erre pedig az Art. 156. § (4) bekezdése felhatalmazást ad.
- [44] Alaposnak találta ugyanakkor a bíróság a felperes keresetét a tekintetben, hogy az alperes olyan tartozások után állapított meg a terhére késedelmi pótlékot, amelyekre automatikus fizetési halasztást engedélyezett. A felperes ennek kapcsán alappal hivatkozott az Art. 208. § (2) bekezdés b) pontjára, amely szerint a késedelmi pótlék alapját csökkenti az a tartozás, amelyre az adóhatóság fizetési könnyítést engedélyezett.
- [45] Az alperes érvelése szerint e rendelkezés az automatikus fizetési könnyítés engedélyezése esetén nem alkalmazandó, mert van rá speciális szabály, az Art. 156. § (4) bekezdése. A bíróság ezzel szemben kiemeli, hogy az Art. 208. § (2) bekezdés b) pontja akkor is alkalmazandó, ha automatikus fizetési könnyítésről van szó, ebben az esetben azonban arra is figyelemmel kell lenni, hogy az Art. 156. § (4) bekezdése alapján az automatikus fizetési könnyítés érvényét veszíti, amennyiben az adózó határidőben nem teljesít.
- [46] A bíróság megjegyzi, hogy az alperes a határozatának 7. oldalán maga is idézte az Art. 208. § (2) bekezdésének b) pontját, mint az ügyben releváns jogszabályi rendelkezést.
- [47] A fentiek alapján a bíróságnak a jelen ügyben azt kellett vizsgálnia, hogy volt-e a felperesnek olyan kötelezettsége, amelyre automatikus fizetési halasztást kapott, amelyet azonban határidőben nem teljesített.
- [48] A rendelkezésre álló közigazgatási iratok alapján az elsőfokú adóhatóság a 2024. június 26-án kelt, 3297222021 iktatószámú határozatával a felperes részére a 2024. június 20. napján előterjesztett kérelmére 2.808.000,- Ft áfa és 17.000,- Ft önellenőrzési pótlék tartozásra fizetési halasztást engedélyezett, melynek határidejét 2025. június 20. napjában szabta meg.
- [49] Az elsőfokú adóhatóság a 2025. július 2. napján kelt, 6033091549 iktatószámú határozatával a felperes részére a 2025. június 20. napján előterjesztett kérelmére 2.808.000,- Ft áfa és 17.000,- Ft önellenőrzési pótlék tartozásra fizetési halasztást engedélyezett, melynek határidejét 2026. június 22. napjában szabta meg.
- [50] Az elsőfokú adóhatóság a 2025. július 2. napján kelt, 6841092484 iktatószámú határozatával a 6033091549 iktatószámú határozatát kiegészítette és további, 2.175.000,- Ft kisvállalati adó tartozásra is 2026. június 22. napjáig fizetési halasztást engedélyezett.

- [51] A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság egymást folytonosan követő fizetési könnyítési határozatai folytán a felperes áfa és önellenőrzési pótlék tartozására (összesen 2.825.000,- Ft összegben) folyamatosan fizetési könnyítés volt érvényben.
- [52] A bíróság a felperes 2025. június 20. napján készült adószámla kivonatának áttekintése alapján megállapította, hogy az adószámlára 2025. január 1. és 2025. június 20. között áfa adónemben felkönyvelt kötelezettségeknek a felperes minden esetben eleget tett, az adószámla pénzforgalmi oldalán minden kötelezettség ellenpárja megtalálható. Az adószámla adatai szerint áfa adónemben 2025. június 20-ai esedékességgel került előírásra az első olyan kötelezettség (113.000,- Ft), melynek párja (megfizetése) a pénzforgalmi oldalon még nem szerepel, a könyvelésre váró tételek között azonban 2025. június 20-i dátummal a 113.000,- Ft befizetése szerepel.
- [53] A bíróság mindezek alapján megállapította, hogy a felperes áfa adónemben a kötelezettségeinek a 2025. június 20-i határidőig eleget tett, és nem követett el olyan mulasztást, amelynek következtében a kedvezményt az Art. 156. § (4) bekezdése alapján el kellett volna veszítenie. Ebből következően nem volt olyan tétel, amelyet az elsőfokú adóhatóságnak késedelmi pótlék fizetés alá kellett volna vonnia.
- [54] A bíróság, mulasztási bírság és önellenőrzési pótlék adónemen előírt kötelezettség (17.000,- Ft) késedelmi pótlék alá vonása pedig azért volt jogszabálysértő, mert a felperes a kötelezettség esedékessé válásakor, 2025. június 20-án ismét automatikus fizetési könnyítés engedélyezését kérte – többek között – e tételre, és azt az elsőfokú adóhatóság a 6033091549 iktatószámú határozatával engedélyezte is a számára. Ennek következtében ezen adónemben sem volt olyan tartozása a felperesnek, melyet jogszerűen késedelmi pótlék fizetés alá lehetett volna vonni.
- [55] Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes határozata jogszabálysértő volt, a felperes terhére késedelmi pótlék jogszerűen nem lett volna kiszabható.
- [56] A Kp. 90. § (1) bekezdés a) pontja alapján a bíróság a jogsértő közigazgatási cselekményt megváltoztathatja, ha az ügy természete azt megengedi, a tényállás megfelelően tisztázott, a rendelkezésre álló adatok alapján a jogvita véglegesen eldönthető, és a közigazgatási cselekmény többfokú közigazgatási eljárásban valósult meg.
- [57] A felperes a keresetében hatályon kívül helyezést és új eljárásra kötelezést kért ugyan, de a bíróság úgy látta, hogy a Kp. 90. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételek a jelen ügyben maradéktalanul megvalósultak, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint az alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő megváltoztatása mellett döntött.
- [58] A felperes pernyertes lett, költségeinek megtérítését azonban nem kérte, ezért a bíróságnak a perköltség viseléséről nem kellett rendelkeznie.
- [59] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott teljes személyes illetékmentessége okán a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.
- [60] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. június 25.

dr. Tóth-Lakos Fruzsina Anna s.k.
a tanács elnöke

dr. Sík Magdolna s.k.
előadó bíró

dr. Juhász Mariann s.k.
bíró

